

wutrobje, wo twojej prawdže a wo twojim sbožu chzu
 rycžecž; ja nochzu potajicž twojeje dobroty a šwěrnoscže
 pšched wulkej šhromadžišnu a nochzu mjelcžecž wo wšhitkej
 dobrocže, kotruž šy mi wopočasal; pšchetož krašna wěz je,
 temu Knjesej šo džałowacž a šhwalbu spěwacž twojemu
 mjenu, ty najwyschšchi, rano twoju hnadu a wječor twoju
 prawdu pšchipowjedacž; teho dla njech moja duscha cže
 šhwali, šo šy mje w tutej nozy pšches šwoju pšches měru
 wulku šmilnosčž swarnował. Žohnowany šy, Knježe,
 Božo zebaoth, kiž šo tač hnadnje wopočasujesch wšhitkim,
 kiž šo po tebi prascheju a twoje sbože lubuja; žohnowane
 budž twoje wulke mjeno we wšchěch krajach, kiž je našcha
 pomoz a našch šchit; žohnowane šu wšhitke twoje skutki,
 kiž nad cžłowštimi džěcžimi cžinišch. Tebje proschu, ty
 chzynł mje dženša tutón džen tež swarnowacž, šo njemóhł
 mi šty njepšhecžel žaneje šchfody cžinicž, ani ruka bješ-
 bóžnych šo mje dótknyčž. Knježe Božo, mój wumóžniko,
 rano wachuju k tebi, pomhaj, šo bych wšchě skutki mojeho
 powołanja, a šchtož je mi porucžene, pilnje a šwěrnje
 wuwjedł, tebi k cžescži a mojemu bližšchemu k lěpšchemu,
 šo bych šwětla tuteho dnja k hrěchej njewužitnje njewužiwał,
 ani tebje k mojim cžinjenjom a wostajenjom njesrudžik,
 ani šluba šwjateje kšchcženizy njepšchestupik. Spožcž mi
 tež hnadu, šo bych šo hladał tych šchěscž wězow, kotrež ty
 hidžišch, a teje šedmeje, kiž je tebi hrosnosčž, kiž šu:
 wyšokej wocži, falschne jasyki, ruki, kiž njewinowatu krej
 pšcheliya, wutroba, kiž na ške wězy myšli, nohi, kiž šhwataju
 šchfodu cžinicž, falschny šwědk, kiž šhroble kžě rycži a kiž
 swadu bješ bratrami nacžini; pšched tajštimi a druhimi
 njepocžinkami swarnuj mje, mój Božo, a spožcž mi hnadu,
 šo by šo cži wšcho moje cžinjenje a žiwjenje šespodobalo
 w Šhrystuštu Jesušu, twojim lubym Šsynu, našchim